

ΠΑΡΑ ΜΙΑΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ

Ἴδου ἡ καταγωγή τῆς συχνά πυκνά ἐπαναλαμβανομένης παρ' ἡμῖν παροιμιακῆς φράσεως «ἔφαγε παρὰ μίαν τεσσαράκοντα.»

Ἐν τῷ Μωσαϊκῷ ποινικῷ κώδικι πολλῶν ἐγκλημάτων, μάλιστα δευτερευόντων, ἡ ποινὴ δὲν προσδιορίζεται. Κατὰ μέρος δὲ πάλιν μνημονεύονται ποιναὶ δευτερεύουσαι, οὐχὶ δηλονότι θανατικαί, ἢ κερακλικαί, ὡς τὰς λέγουσιν, ἃς ἐπέβαλλον κατὰ κρίσιν καὶ διάκρισιν οἱ δικασταὶ τοῖς ἐνόχοις. Τούτων δὲ τῶν ποινῶν ἦτο καὶ ἡ μαστίγωσις, ἡ κυριωτέρα μάλιστα, ἂν μὴ καὶ ἡ μόνη σωματικὴ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαστιγμάτων δὲν ἐπετρέπετο νὰ υπερβαίῃ τὰ τεσσαράκοντα. Ἐθεωρεῖτο ἴδιον κτήνος ἢ ἀνδραπόδου τὸ πλείω τῶν τεσσαράκοντα λαμβάνειν.

Ἴδου τὸ ἄρθρον τοῦ νόμου

«Ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνακρέσον ἀνθρώπων, καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ κρίνωσι καὶ δικαιώσωσι τὸ δίκαιον καὶ καταγῶσι τοῦ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται, ἐὰν ἄξιος ἢ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν καὶ μαστιγώσωσιν αὐτόν· οὐ προσθήσουσιν· ἐὰν δὲ προσθῆς μαστιγῶσαι ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου.» (Δευτερον. ΚΕ', 1-4).

Χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς εὐδοξίας τῆς ἀποστολῆς του, ὁ ἀπόστολος Παῦλος πεντάκις ἐμαστιγώθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. Ἐν τῇ β' αὐτοῦ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ (52 μ. X) ῥητῶς γράφει: ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον.

Διατί δὲ ὄχι σωσταὶ τεσσαράκοντα, ἀλλὰ τεσσαράκοντα παρὰ μίαν, δηλαδὴ τριάκοντα καὶ ἑννέα; Τί ἐγένετο ἡ μία αὕτη; τίς τὴν ἔτρωγε; Δύο κυρίως φέρονται ἐρμηνεῖαι τῆς ῥήσεως, ὧν ἡ ἑτέρα εἶνε ἡ πιθανωτέρα καὶ λογικωτέρα, ἡ ἐξῆς:

Ὁ νόμος ἐπέταττε τὰς μαστιγώσεις ἄχρι τοῦ ἀριθμοῦ τεσσαράκοντα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μαστίξ ἦτο τριπλῆ, ἦτοι ἐκ τριῶν ἱμάντων (λωριῶν), ἐπληττον δι' αὐτῆς ἐπὶ τῶν νότων τὸν κατάδικον προσδεδεμένον εἰς χαμηλὴν στήλην δεκατρεις φοράς· ὅθεν $3 \times 13 = 39$. Τὰς ἔτρωγε δηλαδὴ εἰς δεκατρεις δόσεις, καὶ οὕτως ἐγένοντο τεσσαράκοντα παρὰ μίαν.

Ἡ δευτέρα ἐρμηνεῖα εἶνε ὀλίγον βεβιασμένη. Ἐπειδὴ ὁ νόμος ἔλεγε «καὶ ἀριθμῷ τεσσαράκοντα μαστιγώσωσιν αὐτόν· οὐ προσθήσουσι. Ἐὰν δὲ προσθῆς μαστιγῶσαι ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου», ἵνα μὴ ὁ τύπτων κατὰ παραδρομὴν υπερβῆ τὰς τεσσαράκοντα, καὶ διὰ τοῦτο θεωρηθῆ ὡς κτήνος, ἄτιμος ὁ τυπτόμενος, εἰς προφύλαξιν ἔδιδεν αὐτῷ μίαν ὀλιγώτερον. «Νόμος ἦν, τὸν πλείονα τῶν τεσσαράκοντα τυπτόμενον, ἄτιμον

εἶνε. Ὄρισαν οὖν παρὰ μίαν διδόναι, ἵνα, καὶ τῇ ῥύμῃ τοῦ τύπτειν ἐξενεχθεῖς ὁ τύπτων, τεσσαράκοντα δῶ, καὶ μὴ γένηται ἄτιμος ὁ τυπτόμενος, ὡς ἐντὸς τοῦ νενομισμένου ἀριθμοῦ πληγῆς», λέγει ὁ περὶ τὸ τέλος τοῦ δεκάτου αἰῶνος ἀκμάσας ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Τρίκκης Οἰκουμένιος.

Κατὰ τὸν Φλάβιον Ἰώσηπον ἡ μαστίγωσις ἐγένετο διὰ δημοσίας μαστιγῶς. Βεβαίῳ δὲ καὶ οὗτος ὅτι ὁ οὕτω τιμωρούμενος ἐλάμβανε τεσσαράκοντα παρὰ μίαν.¹

ΜΕΓΑΛΑΙ ΤΑΧΥΤΗΤΕΣ

Αἱ παλαιαὶ δημόσιαι ἄμαξαι, ἃς ὀνομάζουσιν οἱ Γάλλοι diligences, οὐδέποτε διήνουν πλέον τῶν 15 ἢ 16 χιλιομέτρων τὴν ὥραν, ὀλίγον τι πλέον δηλαδὴ τῶν 4 μέτρων ἀνὰ δευτερόλεπτον.

Ἰστιφόρα τινὰ πλοῖα ὅταν ἔχωσιν οὖριον ἄνεμον διανύουσιν 25 χιλιομέτρα τὴν ὥραν, ὀλίγον τι πλέον τῶν 7 μέτρων ἀνὰ δευτερόλεπτον.

Τὸ ταχύτερον ἀτμόπλοιοι ἔχει ταχύτητα 30 χιλιομέτρων τὴν ὥραν, 9 περίπου μέτρων τὸ δευτερόλεπτον.

Ἴπποι ὠκύποδες, ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ μὴ τρέχωσι παρὰ ἐπ' ὀλίγον μόνον, διέτρεξαν ἕως 6,750 εἰς 7½ λεπτά, ἦτοι 15 μέτρα τὸ δευτερόλεπτον.

Αἱ ἀτμομηχαναὶ τῶν σιδηροδρόμων, ὧν ἡ τακτικὴ πορεία περιλαμβανομένων καὶ τῶν σταθμῶν εἶνε κατὰ μέσον ὄρον 45 χιλιομέτρα τὴν ὥραν, δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς ταχύτητα 100 ἢ 110 χιλιομέτρων τὴν ὥραν, 2,000 δηλαδὴ μέτρων τὸ λεπτόν ἢ 33 μέτρων τὸ δευτερόλεπτον.

Ὁ βιασιότατος ἄνεμος δὲν ἔχει ποτὲ ταχύτητα μεγαλητέραν τῶν 60 μέτρων τὸ δευτερόλεπτον, ὅταν μάλιστα εἶνε τρικυμιώδης καὶ καταστρεπτικός.

Ὁ ἤχος μεταδίδεται ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ μὲ ταχύτητα 340 μέτρων τὸ δευτερόλεπτον κατὰ μέσον ὄρον, οὕτως ὥστε, ὅταν βλέπομεν μακρὰν τὴν λάμπην ἐκπυροσκοροῦντος τηλεβόλου, ἀρκεῖ νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν μεσολαβούντων δευτερολέπτων μεταξὺ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐφάνη ἡ λάμπη καὶ ἐκεῖνου, καθ' ὃν ἠκούσθη ὁ κρότος πρὸς 340 ἵνα μάθωμεν εἰς ποίαν ἀπόστασιν εὐρίσκεται τὸ τηλεβόλον, ὑπερ ἐξεπυροσκορότησε.

Ὁ μέσος ὄρος τῆς ταχύτητος τῆς σφαίρας τοῦ τηλεβόλου εἶνε, καθ' ἣν τοῦλάχιστον στιγμὴν ἐξέρχεται αὕτη ἀπὸ τοῦ στομίρου, ἀνώτερος ἀκόμη τοῦ τῆς μεταδόσεως τοῦ ἤχου. Διότι ἡ σφαῖρα ὅταν ἐξέρχεται ὠθεῖται συνήθως μὲ δύναμιν 400 ἢ 500 μέτρων ἀνὰ δευτερόλεπτον.

1. Ἐστιαχ. ἐκ τῆς «Ἐρμ. τῶν φιλομαθῶν.»

Ἡ σελήνη ἐν τῇ περὶ τὴν γῆν περιφορᾷ αὐτῆς κινεῖται μὲ δύναμιν 4000 περίπου μέτρων ἀνὰ δευτερόλεπτον.

Ἡ γῆ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ αὐτῆς περὶ τὸν ἄξονα περιφορᾷ, στρέφεται μὲ ταχύτητα 400 μέτρων τὸ δευτερόλεπτον, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ χρονικὸν διάστημα, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐτησίαν αὐτῆς περὶ τὸν ἥλιον περιστροφὴν, μετατοπίζεται μὲ ταχύτητα 28,500 μέτρων.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς καὶ τὸ φῶς (ὡς πρὸς τὸ φῶς μάλιστα τὸ πρᾶγμα ἀπεδείχθη ἐπ' ἐσχάτων ἀκριβῶς διὰ τοῦ λαμπροῦ πειράματος τοῦ K. Fourni) κινοῦνται μὲ ταχύτητα περίπου 300,000 ἢ 300,000,000 μέτρων τὸ δευτερόλεπτον, ἥτοι ὅσον θὰ ἐχρειάζετο ἵνα ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ γείνη ἐπτάκις ἢ περὶ τὴν γῆν περιστροφὴ. Ὡστε, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ συνδεθῆ διὰ τηλεγραφικοῦ σύρματος ἢ γῆ πρὸς τὸν ἥλιον, θὰ διεβ.βάζετο ἐντεῦθεν ἐν τηλεγράφημα εἰς τὸν ἥλιον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπέχομεν 37 ἑκατομμύρια λευγῶν, ἐν διαστήματι ὀκτώ λεπτῶν, ὅσον δηλαδὴ χρόνον κάμνουν καὶ αἱ ἡλιακὴ ἀκτῖνες νὰ φθάσωσι μέχρις ἡμῶν.

Ὅσον θαυμαστὴ καὶ ἂν φαίνεται ἡ ταχύτης αὕτη τῆς μεταδόσεως τῶν φωτεινῶν ἀκτῖνων, ἀπεδείχθη οὐδὲν ἦτον ὅτι ἀστέρες τινὲς ἐκ τῶν λεγομένων ἀπλανῶν, οἵτινες δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ τόσοι ἀπομεμακρυσμένοι ἥλιοι, κρέμονται τόσον μακρὰν ἀφ' ἡμῶν, ὥστε δυνατόν εἶνε πρὸ πολλοῦ χρόνου νὰ ἐσθῆσθησαν ἂν καὶ βλέπωμεν ἀκόμη τὸ φῶς τῶν.

Οἱ ἀστρονόμοι συμφωνοῦσιν εἰς τὴν γνώμην ὅτι καὶ τῶν πλησιεστάτων ἀπλανῶν ἀστέρων τὸ φῶς δὲν δύναται νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν εἰς χρόνον ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν· τῶν δὲ μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένων, ἐκείνων, οὓς διὰ τῆς μεγίστης τηλεσκοπικῆς μεγεθύνσεως μόνον κατορθώνομεν νὰ ἴδωμεν, τὸ φῶς θέλει τρεῖς χιλιάδας ἔτη διὰ νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν.

Ὡς πρὸς τὸν ἠλεκτρισμὸν, αὐτὸς ὁ ἀκαριαῖος οὕτως εἰπεῖν χρόνος μὲ τὸν ὅποιον διαδίδεται ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν συρμάτων ἐξηγεῖ τὸ πῶς ἐν τηλεγράφημα στελλόμενον ἀπὸ τόπου εἰς τόπον φθάνει εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον προχρονολογημένον, ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῶν μεσημβρινῶν. Ἐν τηλεγράφημα λ. χ. ἀποστελλόμενον ἐκ Πετροπόλεως τὴν 2 ὥραν μ. μ. διανύον ἐν ἀνυπολογίστῳ τοῦ δευτερολέπτου κλάσματι τὸ μεταξὺ Πετροπόλεως καὶ Παρισίων διάστημα, φθάνει ἐκεῖ τὴν μεσημβρίαν, διότι ὁ ἥλιος δὲν διέρχεται διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν Παρισίων εἰμὴ δύο ὥρας ἀφ' οὗ διῆλθε διὰ τοῦ τῆς Πετροπόλεως.

Δοθέντος δὲ ὅτι ἡ ὄψις δὲν εἶνε ἄλλο τι παρὰ ἐν παραγόμενον τῆς μεταδόσεως τῶν φωτεινῶν ἀκτῖνων, δυνάμεθα νὰ κάμωμεν ὑπόθεσιν, ἥτις εἶνε μὲν φανταστικὴ καὶ ἀδύνατος νὰ πραγματοποιηθῆ, ὀρθοτάτη ὅμως θεωρητικῶς.

Ἄν δηλονότι ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ ὑποτιθέμενοι κάτοικοι τινῶν ἐκ τῶν λίαν ἀπομεμακρυσμένων ἐκείνων ἀφῆραν καὶ σχεδὸν χαμέναν δι' ἡμᾶς εἰς τὸ ἀχανές ἔχουσι τηλεσκοπία ἢ ἄλλας ὀπτικὰς συσκευάς, δι' ὧν νὰ δύνωνται νὰ παρακολουθῶσι καὶ νὰ παρατηρῶσι τὰ γινόμενα ἐπὶ τῆς ἡμετέρας σφαίρας, ἀπαράλλακτα ὅπως ἡμεῖς παρατηροῦμεν σκυμμένον τὴν παραχρῆν καὶ τὴν κίνησιν μιᾶς μωρηκιάς, ἄλλοι μὲν θὰ ἐβλεπον τώρα τὴν διάβασιν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἄλλοι τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, οἱ πλησιέστεροι θὰ ἐβλεπον τὸν Καίσαρα ἢ τὸν Ἀττίλαν, τὸν Καρλομάγνον κατακόπτοντα τοὺς Σάξωνας ἢ τὴν Ἰωάννην δ' Ἄρκαιομένην ἢ τὸν Κολόμβον διαπλέοντα τὰς θαλάσσας. Οἱ πλησιέστατοι πάντων, τέλος, οἱ γείτονες ἡμῶν, θὰ ὑπελάμβανον ὅτι ἡ ἡμετέρα σύγχρονος ἱστορικὴ εὐρίσκειται εἰς τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως Ἐρρίκου τοῦ δ' ἢ εἰς τὴν μάχην τοῦ Φοντενοῦ. Σ.

Ο ΘΙΕΡΣΙΟΣ ΗΜΙΕΛΛΗΝ

Περὶ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἤμαζεν εἰς Κωνσταντινούπολιν οἰκογένειά τῆς ἑλληνικῆ, τὸ θῆλυ γένος τῆς ὁποίας ἦτο προωρισμένον, ἕνεκα μεταναστεύσεως, νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀνδρας μεγαλοφυεῖς. Αἱ ἑλληνίδες αὐταί, ὡν ἀσαφῆς κατὰ δυστυχίαν ἢ ἐπινομίαν, περικομοῦσι τὴν ποίησιν, τὴν ἱστοριογραφίαν, καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας μὲ τρία ὀνόματα περικληθῆ, τὰ τῶν δύο ἀδελφῶν Chénier, καὶ τὸ τοῦ Thiers.

Ὅτι μὲν ἡ μήτηρ τῶν ἐνδόξων δύο ποιητῶν, ὡν ὁ πρωτότοκος ἔπεσε θῦμα τῆς γαλλικῆς ἐπικρασίας, ἦτο ἑλληνὶς τὸ τε γένος, καὶ τὸ δόγμα, καὶ τὴν εὐφυΐαν, νυμφευθεῖσα εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Λουδοβίκον Chénier, ἐπιτετραμμένον καὶ γενικὸν πρόξενον Γαλλίας παρὰ τῇ Πύλῃ, τοῦτο πασίδηλον· ἀλλὰ γνωστὸν ἐξίσου δὲν εἶνε ὅτι καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Thiers, ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους τῆς Chénier ὀρμωμένη, ἦτο πρωτεξκδέλφη τῆς συνωρίδος τῶν αἰοιδῶν. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ κυρία Crawford εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον, ὅπερ ἐσχάτως κατεχώρισεν ἐν τῷ Macmillans' Magazine ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Ἄυτοσχέδιασμα κατὰ φύσιν, χαραχθὲν ὑπὸ γραφίδος ἀγγλικῆς*. Μικρὸν πρὸ τῆς τελευταίας τοῦ Thiers, ἡ λογάς lady ἐξήτησατο καὶ παρέλαθεν ἐκ στόματος τούτου, φίλου τῆς ἐπιστηθίου, πλείστας ὕσας λεπτομερεῖς καὶ ἐσωτάτας διακονιώσεις, ἀρροφῶσας τὴν βιολογίαν του.

Ὁ πατὴρ τοῦ Thiers, ἀνὴρ ἄστατος εἰς τὸ ἄκρον, δύστροπος, καὶ ἐκ νεότητος ἐκδοτος εἰς τρυφᾶς, ἀφοῦ κατεσπάθησεν ἐν ἀκολασίαις τὴν μικρὰν περιουσίαν του, κατέλιπεν αἰφνης καὶ γυναῖκά καὶ συγγενεῖς, ἑαυτὸν δὲ παραδοὺς εἰς τὴν τυχοδιωξίαν, διέστρεψε πλάνης τὰς πόλεις Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Ἄπ' ἐναντίας, ἡ σύζυγός